

Maksymilian Teofil Dudryk – ur. 1 I 1885 r. w Rudkach, jako drugi z kolei syn urzędnika skarbowego Teofila i Marii z Frenclów; zm. 1 VII 1962 r. w Warszawie. Inżynier dróg i mostów, architekt, narciarz, fotograf-amator, turysta, taternik, piłkarz, działacz sportowy. Członek Wydziału Towarzystwa Zabaw Ruchowych we Lwowie (1904, powstałego 14 XII 1904 jako Towarzystwo Zabaw Ludu i Młodzieży we Lwowie), członek Kółka Taterników (1904-05), a od 1907 r. członek Sekcji Turystycznej Towarzystwa Tatrzańskiego i Karpackiego Towarzystwa Narciarzy (przodownik i 1910-12 wiceprezes), od 1909 r. członek Akademickiego Klubu Turystycznego. Lata młodości spędził we Lwowie, gdzie ukończył kolejno szkołę powszechną, gimnazjum i Politechnikę Lwowską. Był członkiem „Sokoła-Macierzy”, w l. 1903-04 zakładał we Lwowie klub sportowy „Lechia” (prezes), a później „Pogoń”. Taternictwo rozpoczął w 1904 r., a w 1906 r. z Jerzym Maślanką dokonał wejścia wprost przez próg Jastrzębiej Doliny. Chodził sporo po Tatrach z Zygmuntem Klemensiewiczem i Romanem Kordysem, uczestnicząc np. w styczniu 1907 r. w próbach wejść zimowych przez Kozią Przełęcz na Kozie Wierch i na Mnicha oraz w udanym narciarskim trawersowaniu Giewontu (z Doliny Małej Łąki do Kondratowej Doliny), a w lecie 1907 r. w pierwszym przejściu pn. zach. ściany Małego Lodowego Szczytu. Był autorem pierwszych dobrych tatrzańskich zdjęć wspinaczkowych (na Wielkiej Zbójnickiej Turni), pochodzących z 1907 r., a reprodukowanych w „Taterniku” 1908 i w „Ziemi” 1922. Uprawiał narciarstwo turystyczne w Karpatach Wschodnich (1906-1914, 1924-1939), Tatrach (np. w 1907 r. Giewont i Dol. za Mnichem) i w Alpach Austriackich (1909). W 1914 r. był adiunktem i pracował jako inżynier w Namiestnictwie we Lwowie. Po wybuchu wojny został powołany do armii austriackiej, do Regimentu Inżynierskiego w stopniu chorążego. Prawdopodobnie razem z załogą twierdzy przemyskiej dostał się do rosyjskiej niewoli. Przebywał w Orenburgu (budował tam elektrownię), gdzie poznał swoją przyszłą żonę, Marię Andrejew. Wrócił do Polski, wraz z żoną i pasierbem Aleksandrem, dopiero w 1924 r. Osiadł w Warszawie, gdzie pracował jako ekspert budowlany w Banku Gospodarstwa Krajowego i Banku Inwestycyjnym. W 1934 r. zmienił nazwisko na Darlewski. Był też jednym z założycieli Warszawskiego Klubu Narciarzy i wieloletnim członkiem zarządu Polskiego Związku Narciarskiego, a po 1927 r. działaczem Klubu Sportowego „Legia” w Warszawie. W 1925 r. wydał *Przewodnik narciarski po terenach Karpat Wschodnich*.

Zebrał: Dariusz Dyląg, Akademia Wychowania Fizycznego w Krakowie.

Biografia Maksymiliana Dudryka[-Darlewskiego]

Wpisany przez Didko

środa, 24 marca 2010 09:09 - Poprawiony poniedziałek, 09 lipca 2012 14:48

(c) wszelkie prawa zastrzeżone 2010